

Lélekelemzési tanulmányok

A kötet a magyar pszichoanalitikai mozgalom és kutatás alapító-indító nagymesterének, Ferenczi Sándornak a hatvanadik születésnapjára készült, afféle ünnepi összeállításnak, a legjobb tanítványok szaktanulmányaival. A mű azonban már csak a halott mester előtti hódolat megnyilvánulása lehetett, posztumusz megemlékezés. Értéke azonban-jóllehet maga Freud írt hozzá előszót - nem Ferenczihez fűződő kapcsolataiban van (sajnos az összeállítók sem Ferenczi-életrajzot, sem Ferenczi-bibliográfiát nem terveztek a kötetbe), hanem a tanulmányok önértékében. A vaskos kötet felvonultatja az első magyar pszichoanalitikus iskola szinte minden tagját, Róheim Gézától Bálint Alice-ig, Hermann Imrétől K. Rotter Liliánig, Lázár Klárától Szüts Gyuláig, összesen tizenkilenc szakembert, akik közül néhányan világhírűvé váltak, az egyetemes tudománytörténet számon tartott személyiségeivé, mások a ragyogó kezdetek után elhallgattatásra ítéltettek, vagy pályamódosítást végeztek velük, ismét mások később, hajlott korban válhattak az újra feltámadó pszichoanalitikai iskola doyenjeivé. A kötet tanulmányai igen széles skálán helyezkednek el, érintik az általános pszichoanalitikai lélektan alapkérdéseit éppúgy, mint a neurózisok klinikai elméleti-problémáit, a pszichózisokkal éppúgy foglalkoznak, mint technikai kérdésekkel, illetve határproblémákkal. A mai olvasó kettős örömmel foghat a mű tanulmányozásához: egyrészt ma is aktuális kérdések kitűnő színvonalú feldolgozását találhatja benne, másrészt hiteles és átfogó képet kaphat a pszichoanalitikai kutatások harmincas évek elejei állapotáról, fejlettségi fokáról Magyarországon. A művet sajátos becsén túl e lexikonszerű összefoglalás miatt is érdemes elolvasni. (Párbeszéd – T-Twins, 1993.)

Műhely

Sajnálni – vagy együtt nevetni?

Először is nézzük a szakemberek megelégedésére szolgáló tényeket: 1994. júl. 1-15-e között 25 fiatal, azaz: 10 táboroztató és 15 gyerek együtt nyaralt Zemplénben, a megyeszékhely plébánián a Conditio Humana Egyesület (CHE) szervezésében. A gyerekek közül 4 középsúlyosán értelmi fogyatékos, 1 enyhe fokban értelmi fogyatékos, 2 logopédiai óvodás, 2 vak, 3 hátrányos helyzetű, 1 cukorbeteg és 2 „egészséges” volt.

És most nézzük meg, mi van a mindent eltakaró és elrontó adatok mögött. A gyerekek többségét 3-4 éve ismerjük már, és két év óta nemcsak a nyaraltatások alkalmával találkozunk, hanem átlagosan 4 hetente egy kirándulás erejéig is. A CHE-nek köszönhetően lehetőségünk volt arra, hogy ún. fedett pályás mérkőzéseket folytassunk, vagyis biztosítottak számunkra állandó helyet, ahova mehettünk volna ezeken a hétvégeken agyagozni, festeni, játszani stb. Ezzel a lehetőséggel a 2 év alatt egyszer sem éltünk. Miért nem használtuk ki, ezt a mások által irigyelhető lehetőséget, kérdezhetnék.

Nos, nemcsak a gyerekek, hanem mi is (ami ugyancsak lényeges szempont) a hét minden napján vagy négy fal között vagyunk, vagy kétszer négy fal között változtatjuk helyünket. Bár elismerem, négyhetenként 5-6 órát levegőn lenni meg sem közelíti az egészséges életmód kritériumát, a semminél azonban mindenképpen több. De nem ez az egyetlen indok szól a kirándulások mellett. Statisztikánkat elolvasva kedves szakembereink rögtön felkiáltanak: integrált táboroztatás! – és elégedett mosoly ül ki arcukon, hiszen ismét találtak egy